

Lezing Carla Muijsert op 11 maart 2010.

Haar uitgangspunt is de kwaliteiten van kinderen; het positief begeleiden van kinderen.

Het is een hectische tijd voor kinderen en daardoor vertonen ze ander gedrag en zijn er meer problemen. Daarnaast is er ook een veranderd bewustzijn; we zijn ons meer bewust van onszelf, van hoe ons lichaam, onze emoties enz. werken. En weer meer bewust van onze eigen intuïtieve gevoelens. Deze komen nu weer meer naar de oppervlakte.

Wat voor ons geldt, geldt dubbel voor onze kinderen. Kinderen zijn ons vaak 1 stap voor.

Kinderen weten vaak wat al dan niet goed voor ze is; ze weten beter wie ze zelf zijn en luisteren beter naar hun intuïtieve gevoelens en staan sterker in contact met hun eigen kwaliteiten. Voor hen is het niet meer vanzelfsprekend om zich maar aan te passen, naar school te gaan e.d. Aan ons de taak kinderen te helpen zichzelf te zijn en zich vanuit hun eigen kwaliteiten te ontwikkelen.

Ze hanteert hierbij 5 basisprincipes:

1. **Een lichamelijk en emotioneel veilige en stimulerende omgeving:**

Dit is niet vanzelfsprekend. Het is belangrijk dat kinderen geaccepteerd worden zoals ze zijn, dat er vertrouwen, begrip, zorg en waardering is. Dat er met gezag opgevoed wordt. Macht is een korte termijnoplossing en dat gaat altijd ten koste van het onderling respect. De gereedschappen van vroeger werken nu niet meer. De kinderen zijn niet meer geneigd om gehoorzaam te luisteren zoals wij dat deden. Ze hebben een vanzelfsprekende autoriteit nodig; open, eerlijk, oprecht, betrokken en gelijkwaardigheid in relaties. En niet meer vanuit de traditionele dwingende autoriteit. Als die vanzelfsprekende autoriteit er niet is, raken ze vervreemd, van zichzelf en van de omgeving; ontwikkelen ze geen eigenwaarde en zelfvertrouwen en dan gaan ze rottigheid uithalen en voelen zich niet meer verantwoordelijk. Een hechte relatie met de opvoeders is nodig. Ook in het onderwijs. De relatie leerkracht-leerling is voor 50% verantwoordelijk voor de onderwijsresultaten.

2. **Positieve ondersteuning:**

Een kind wil zijn kwaliteiten aan de wereld laten zien. Wij zijn heel erg gericht op wat er verkeerd kan gaan en leggen het accent op wat ontbreekt, wat er mis is, wat ze niet kunnen. Het gaat erom ze te wijzen op hun kwaliteiten, dat ze die herkennen en benoemen. Dat we ze complimenten geven over hun kernkwaliteiten. Dan gaan kinderen zich beter ontwikkelen en krijgen ze meer zelfvertrouwen. Worden ze sterker en gaan beter in hun vel zitten. Ze zijn dan ook makkelijker tot gedragsverandering te stimuleren. Nu laten ongeveer 20 % van de kinderen lastig gedrag zien. Een andere aanpak is dus nodig.

3. **Duidelijkheid, structuur, begrenzing:**

De maatschappij nu heeft veel minder grenzen; de wereld ligt open. De intuïtieve manier van ervaren is ook onbegrensd; tijdloos, zonder ruimte. Er is dus ook geen begrenzing van binnen. Deze kinderen zijn dus grenzeloos en hebben geen tijdsbesef. Ze hebben een grote behoefte aan vrijheid en individualiteit. Wij moeten dus voor die begrenzing zorgen. Anders verzuipen ze. Die grenzen moeten we niet op de oude manier geven, maar op een open, eerlijke manier. Wat bij jezelf past, anders voelen ze dat je niet authentiek bent. Die begrenzing is echt hard nodig. En er moeten duidelijke consequenties zijn als ze de regels overschrijden. Daarnaast moet je voorleven wat je wilt, dat zij doen. Kinderen spiegelen je.

4. **Realistische verwachtingen:**

Kijk naar je kind en volg je eigen gevoel daarbij. Nu lopen de leeftijdsgrenzen door elkaar; het ene kind van 4 kan heel anders in het leven staan dan een ander kind van die leeftijd. Het gaat niet altijd volgens dezelfde lijntjes. Geef je kind vertrouwen.

5. **Zorg goed voor jezelf:**

Opvoeden vraagt veel van je. De maatschappij is complexer en er wordt meer van ons verwacht. Ook onze kinderen zijn complexer. Je doet je best en je mag fouten maken. Je bent een mens, het hoeft niet perfect, liever niet zelfs. Je hoeft alleen maar eerlijk en oprecht te zijn over wie je bent. En ook over je vergissingen. Gaat erom dat je weerbaar bent; dat je weet wie je zelf bent; bewust bent van jezelf. Dat spiegelen je kinderen je. Als je zelf met je eigen dingen aan de gang gaat, kunnen je kinderen het loslaten. Anders wordt het een deel van hen zelf en blijven ze je spiegelen. Blijf ook dicht bij je eigen behoefte; kinderen willen jou zien zoals je bent; willen weten wat jij belangrijk vindt. Investeer in een positieve relatie met je kind. De verantwoordelijkheid dat een kind in zijn eigen kracht komt, ligt bij ons.

Vragen.

- Sommige kinderen leven via de ouder; hebben de ouder nodig om hier te zijn. Dan moet het kind gestimuleerd worden om zelf de verantwoordelijkheid te nemen. Je moet dan een grens maken tussen jezelf en het kind, zodat hij zijn eigen ruimte in kan nemen. Lichaamsbewustzijn is dan nog meer van belang.
- Ook oppassen met prinsjes/prinsesjessyndroom.
- Van de kinderen die nu in de hulpverlening zitten, zou dat voor 80 % niet nodig zijn.